



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crucifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.1. Anima sancta, columba nidificans in vulneribus Crucifixi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

neq; hoc mirum, si exul à corpore dolores non sentiat corporis. Neque hoc facit stupor, sed amor. submittitur enim sensus, non amittitur; nec deest, dolor, sed superatur, sed contemnitur.

CAPVT XVI.

Eadem anima Crucifixum amantis studia, nonnullis figuris aut emblematis adumbrata.

§. I.

Anima sancta, columba nidificans in vulneribus Crucifixi.

DENUNCIABAT olim Propheta: *Relinquitte civitates, & habitate in petra, habitatores Moab; & estote quasi columba nidificans in summo ore foraminis.* Idem tibi modò, sed altiore sensu denunciatum existimes. Relinque civitates, fuge tumultum hujus sæculi, solitudinem ama, quare secretum; ipsum etiam curarum cordis tui strepitum, & tot superfluarum cogitationum turbam devita. Temetipsum, quoad fieri potest, tibi ipse suffurare & eripe, de te toto totus egredere, & demigra in Petram, quæ Christus est. In istius petræ felices latebras, profundè te penetra, intra cavernas & hiatus vulnerum, & te totum penitus abde. Esto quasi columba pennis deargentatis; & in summo ore foraminis, in plaga lateris, intrà ipsa viscera & cor Christi, tutam tibi domum, dulcèsq; nidos constitue. Istuc enim & te provocat Sponsus verbis illis amoris ac desiderij plenissimis: *Surge, inquit amica mea, speciosa mea, & veni: columba mea, in foraminibus petræ, in caverna maceria.* Quibus quidem id à te contendit, ut instar teneræ & amabilis columbæ, in sacris suis vulneribus libenter habites. Nam *foramina petræ, inquit B. Petrus Damiani, sunt quinque vulnera*

Cant. 2.

L. 7. ep. 19.

T t 2

ra Re-

in Cant. c. 2. na Redemptoris. Nec minùs appositè S. Gregorius, per cavernam, vulnus lateris, per foramina autem, manuum & pedum aperturas intelligit.

Atque ista caverna, hæc foramina, mysticis columbis tuta perfugia, & deliciosos recessus semper præbuere. Ubi enim securiùs habitarent, aut quem sibi suæq; soboli molliorem nidum invenirent? veruntamen aliquas ex utroque sexu pias istiusmodi volucres ad exemplum proferri, dulcis erit operæ.

Talis sanè columba erat S. Comes Elzearius, cujus absentis desiderium cum jam non ferret Delphina conjux, eademq; Virgo sanctissima; quæsiissetq; proinde per litteras; quid istud tandem esset rei, quamobrem istic tamdiu, nec voto suo modò, sed expectatione quoque longius distineretur; is breviter illi ac dulciter in hæc verba respondit: *Sanus corpore sum, & sospes. Quòd si verò videre me cupis, quære me in vulnere lateris Christi; ibi enim habito, & ibi me poteris invenire: frustra alibi questura.* Talis columba S. Bernardus; qui eo sermone ex quo paulò antè pluscula recitavimus, ad illa scilicet modò relata de Canticis, ita de se ipso loquitur: *Ibo ad illa sic operta cellaria* (hoc est ad vulnera Salvatoris) *atque ad admonitionem Prophetæ, relinquam civitates, & habitabo in petra; ero quasi columba nidificans, in summo ore foraminis.* Neque B. Bonaventuram hîc repetere necesse est, quem nuper vidimus, tabernaculo sibi in Christi latere constructo, ibi veluti in dulci nido, quiescentem, dormientem, &c.

Tales columbæ ex altero sexu, amantissimæ Domini Gertrudis atque Mechtildis; quæ uti arcanâ familiaritate sponso suo assiduè inhærebant; ita à suavifluis (ut loquebantur) ipsius vulneribus avelli non poterant. Potissimum autem in corde Jesu, quasi in thalamo totâ die commorantes, ibi tectum, ibi mensam, ibi lectulum, ibi quietem à curis,

ris, securitatem à tentationibus, ibi dolorum solatium, laborum levamentum, bonorum operum sanctorumq; desideriorum officinam, ibi cœlum, ibi DEUM, ibi omnia inveniebant; inde illos divinos sensus ardorésq; Seraphicos, inde, ignota homini cœlestium inexperto gaudia concipiebant, quorum nos emicantes scintillas, & quasi stricturas, in earum scriptis cernimus. Atque S. Mechtildem, velut *L. 2. c. 19.*

dilectam sibi columbam, quadam die post sacram communionem, hortatum esse Christum legimus; ut per veram, in donis omnibus divinitus acceptis humilitatem, in suo ipsius divino corde nidificaret: Sanctæ porro Gertrudi pro quadam suarum familiarium impensius oranti, eam à Christo præceptionem traditam; ut scilicet illa, in omni conversatione sua, nidificaret in caverna maceria sanctissimi lateris Domini JESU, & in summo ore foraminis repausando, suggeret mel de petra, id est, dulcedinem intentionis, de corde JESU deificato. *L. 3. c. 74.*

Talis rursus columba B. Lydwina, de qua ita scribit autor vitæ: Nimirum sic in illa crevit amor JESU crucifixi, & meditatio acerbissimæ passionis ejus, ut nihil ei esset majori solatio, quàm in illius foraminibus atque plagis nidificare. *P. 2. vit. c. 7.*

Tales denique omnes animæ sanctæ, quæ Christi passionem & mortem assidue recogitantes, de mysterijs humanitatis ejus, tanquam de molli fœno, nidum sibi facere studuerunt: secundum illud Augustini in psalmum 83. *Dignatus est Dominus præbere tibi unde nidum faceres: indutus est enim fœno carnis, ut ad te veniret.*

Ex horum igitur imitatione, si tu quoque columbæ pennas assumere volueris, si ad hujus Petræ foramina assidue recurrere, si in Christi plagis libenter habitare, hoc est, cogitatione atque affectu in illis commorari studueris; magnum quidem facies operæ pretium, sed quæ propriè huic loco congruant, istas in primis utilitates consequeris.

Primum: ut hoc habens tanquam familiare perfugiū, in his

in his divinis antris ab inferni prædonis insidijs defendaris; qui milvi instar accipitrisve circumvolitat, si quam forte animam ab hac tuta caverna longius abductam, & desideriorum suorum pennâ præpete, per hujus mundi auras incautiùs errantem, comprehendat & laceret: cujus utique ungues vix effugiet columba seducta, non habens cor; illa, inquam, anima, quæ has sanctas latebras ignorat, & in omni tentatione sua ad Christi vulnera, ut ad sacrum asyllum, crebrò confugere non didicit.

Deinde: ut in hac tanquam arca divini cordis, protegaris à tempestate & diluvio iræ DEI; quod comprehendet omnes, qui sub umbram alarum Christi crucifixi non confugerint. Sed & cum omnia anxie pervolaveris, non invenies profectò ubi requiescat pes tuus, nisi in arca lateris Christi: quia quidquid foris est, obtinent aquæ turbulentas, instabiles, amaræ; & pacem animi extra JESUM crucifixum non reperies.

Postremò: ut in eo nidulo, de vicini cordis Jesu ardore concalefacto, excludas & foveas pullos tuos, hoc est, pia desideria sanctòsq; affectus; quibus magis ac magis voluntatem tuam divino cordi subjungas, & hoc in te sentiens, quod & in Christo Jesu, in ipsum denique temet transformare satagas.

Ita multiplici opportunitate, in uno corde Christi & asyllum ad securitatem, & tectum ad tutelam, & domum ad quietem, & nidum ad fœcunditatem invenias.

Ad extremum lubet velut huc pertinens memorare, quod in sua Theopiste refert noster Andreas Alberti: nempe Fredericum Cardinalem Borromæum obrulisse olim cuidam Principi Crucifixum artis antiquæ, intra cujus plagas duodecim columbæ nidulabantur. Quod teneræ pietatis & dulcis amoris inventum, quemlibet autorem habuerit, uti me delectavit legentem, ita credidi Lectori meo placere posse,

L. 2. c. 7.

posse, & fortè nonneminem quondam inventurum imitatorum. Quod autem ajebat modò laudatus Cardinalis, duodenario volucrum numero adumbrari Apostolorum animas, quorum utique circa Crucifixum, ejusq; amabilia vulnera; tota fuerit occupata devotio: id ex eo fit magis verisimile; quòd aliàs quoque compertum sit, in argumento assimili, ejusdem numeri habitam esse rationem. Uti nominatim videre est Romæ in Ecclesia S. Clementis; in cuius absidis medio, antiquo musivo opere, figura prostat Crucifixi, ipsi cruce appictis pari numero candidis columbulis, quarum quinque infernè cernuntur, ab imo tanquã crucis stipite consurgere; tres verò supernè ad Domini verticem, quatuor reliquæ ad crucis brachia, seu binæ ad dextram, binæ ad lævam Salvatoris.

Demum video S. Paulinum eosdem Apostolos figurasse, adjecto choro columbarum circa coronam seu orbem lucidum, qui Crucifixum in S. Felicis Basilica positum cingeret: ipso ita testante, eo epigrammate, quod ea super re ipse conscripsit, & S. Severo transmisit.

*Ep: 12. ad
Sév:.*

§ 2

*Anima Crucifixo devota, turtur sedens in palma
Crucis.*

Meditanti columbæ (quod ei ut proprium tribuitur apud *Isai. 38. 5* Isaiam) congementem turturem adjungo, quòd earũ, quantum ad rem nostram, affinis omninò sit indoles; eã etiam de causa, paucioribus de hac ipsa volucre acturus.

Equidem columba & turtur, quibus solus gemitus pro cantu est, avium solæ in sacro Cantico commendantur. Sed turturis vox nominatim commemoratur à Sponso; viduæ præsertim & solitariae, & amissum comparem suo gemitu requirentis: fortassis, quia ut ait Hugo de S. Victore: *Vox turturis tota de amore, & non novit aliud præter amorem tur-* *Cant: 2.* *Serm: de Af- sumpti: B. F.*
tur;